

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

De Postrijder verschijnt s'dingsdags, s'donderdag en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 4 SEPTEMBER.

Reis der Koninklijke familie in Limburg.

Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin der Belgen hebben verleden zaterdag hunne reis door Limburg begonnen.

Te St-Truiden, te Hasselt, in het kamp van Beverloo, overal is de koninklijke familie met de grootste geestdrift ontvangen geworden.

In Tongeren waar de koninklijke familie morgen woensdag zal aankomen worden de grootste bereidsels gemaakt om de koninklijke reizigers waardig te ontvangen.

De militaire school te Brussel.

Iedereen weet dat wij te Brussel een militaire school hebben, doch weinigen weten wat die school jaarlijks aan ons land kost. Wij kennen zelfs nu nog de som niet, welke daaraan besteed wordt, maar in het *Verloop van den bestuurlijken toestand van Brabant*, vinden wij eenige inlichtingen die ons eenigzins kunnen doen oordeelen over de onkosten welke die instellingen telken jare veroorzaken. Inderdaad, het gezegd *Verloop* maakt ons bekend dat er in 1865 in onze militaire school 165 leerlingen waren, en dat er dit jaar 49 zijn uitgegaan, onder welke een weggezonden, een ontslaggever en twee vreemdelingen; dus voor het leger 45 officieren.

Welm, raad eens hoeveel personen er noodig zijn om de weinige leerlingen onzer krijgsschool te onderwijzen, bewaken, besturen, voeden en te dienen? Niet minder dan 81, namelijk: 4 bevelhebber der school, 1 bestuurder der studiën, 1 bestendige examinator, 10 militaire professoren, 14 burgerlijke professoren, 10 militaire repetiteurs, 4 burgerlijke repetiteurs, 10 toezichters der studiën en dienstdoende officieren, 15 burgerlijke bedienden en 11 militairen.

Wat zegt gij daarvan? Dunkt u niet dat dit gesticht met eene groote, met eene verkwisten, le pracht is ingericht? Een personeel gelijk aan de helft der leerlingen, 1 professor voor 5 leerlingen! 81 personen die een geheel jaar bezig zijn om 45 jonge officieren aan het leger te verschaffen.

Wij weten niet wat aan ieder der professoren en bedienden onzer krijgsschool betaald wordt, maar men mag vrij gelooven dat hunne jaarwedden tamelijk hoog zijn en jaarlijks tot een rond sommeken beloopt, want, zoo wij wel ingelicht zijn, hebben de officieren, aan die school vastgehecht, boven de jaarwedde van hunnen graad, nog een aanzienlijk bijvoegsel van soldij.

Voegt dit alles nog de huurwaarde van het schoollokaal, enz., en zegt dan eens of het onderwijs van die weinige jonge officieren wel zooveel kosten waard is. (De Tijd.)

Wij vinden in het bulletin der heerschende ziekte, door den *Journal de Médecine* van Brussel afgekondigd, de volgende officieele vaststelling des gezondheids-toestands in België, sedert de inrukking van de cholera:

PROVINCIE.	GETAL ERKENDE ZIEKTEGEVALLEN.	GETAL OVERLIJDENS.
Antwerpen	tot 21 aug. 6965	5575
Brabant	» 18 » 6597	4055
West-Vlaanderen	» 7 » 666	402
Oost-Vlaanderen	» 21 » 5904	5426
Henegouw	» 20 » 4250	1581
Luik	» 15 » 4919	2787
Limburg	» 17 » 154	57
Luxemburg	» 19 » 1084	577
Namen	» 19 » 574	260
	31051	16699

Het proces der Worgers.

Voor het hof van Calcutta en Madras zijn eindelijk de 3,266 worgers verschenen die onderling eene soort vrijmetselarij uitmaakten. Sedert jaren werden er in den Hindostan duizende menschen vermoord, wier lijken nooit gevonden werden. Toen echter sir Ed. Butler, een kolonel, aangeraden zijne familie verwoerd werd, terwijl hij gelukkig ontsnapte, werd er eene algemeene jacht op de Thugs of worgers ingericht.

Lang was het zoeken te vergeefs en men dacht dat die geheime maatschappij niet bestond.

toen men te Tanjore eenen Hindoe aanhield, die de ringen van lady Butler in bezit had, en die bij eene danseres van den tempel had aangeboden.

De kerel heette Feringhea, werd aangehouden en lord Bentinck wilde hem zelf ondervragen, de hindoesche en de engelsche bevolking waren te been om het proces, den worgger aangedaan, bij te wonen.

Feringhea is een jong man, van nauwelijks 32 jaren oud, met fier en geestvol gezicht, krachtig van lichaamsbouw, zwarte lange haren, breed-schouders. Zijn kleed is van zijde en geborduurd mousselin. Voor dat hem nog een woord was gevraagd, zegde hij: « Ik ben een afstammeling der koningen; ik zweer bij Kali dat ik geen woord zal zeggen, als men mij de ketens niet afdoet! »

Dat gebeurde. De attorney-generaal gaf een overzicht van de misdaden, waarvan de worgers beschuldigd werden. Men vindt ze overal, in alle standen, in alle vormen, op de groote wegen, in de huizen; in de steden zijn het soms de rechters, die u veroordeelen, de doktors die u behandelen, de knecht aan welken gij uwe kinderen toevertrouwt. Het proces vertelt onder ander een geval met een kind van zekeren Melvil, dat ons in het geheel niet toeschijnt het werk van eenen procureur-generaal te zijn, maar wel van eenen Eugène Sue. Het geheel van dit proces schijnt ons teenaemaal onwaarschijnlijk en van parijische fabrikatie te zijn.

Volgens de *Petit Journal*, welk dit proces mededeelt, heeft de attorney der rechtbank een revisitorium gemaakt waarvan de vorm alleen doet zien, dat het nooit door eenen procureur der rechtbank is uitgesproken; het is, wij herhalen het, een stuk geschreven door den eenen of anderen romancier.

De dochter van lady Melvil, was door zekeren Siloumi, een Hindoe, verzorgd toen ze ziek was, en hij zou dit kind, enkel verzorgd hebben, om het later te verwoegen ter eere der Godin, die de beschermster is der Thugs. Dit kan waar zijn, maar nooit in den vorm, waarin het wordt voorgedragen.

« Dat alles is verschrikkelijk, ongehooflijk, zoo eindigde de procureur; maar dat alles is beneden de waarheid, en die waarheid zullen wij kennen, als de man dien wij voor ons hebben, als Feringhea zijne beloften houdt en alles zal uitbrengen.

Volgens 't proces applausieerde het publiek een kwartier uur lang; maar Feringhea bleef — zooals het een romanheld betaamt — kalm en onbeweeglijk staan. De armen op de borst gekruist, en het hoofd opgeheven, de oogen op de groote ramen gericht die de zaal verlichten, had hij het aanzien van zelfs niet te luisteren naar hetgeen men had gezegd.

« Ter nauwernood, zegt het proces, riep het gerucht hem uit den droom, dien hij scheen te volgen. »

Wij zullen zien wat er later gebeurde volgens de *Petit Journal*.

Keizer Frans-Joseph.

Een Weener blad meldt het volgende: « De keizer was op zijn verjaardag (18 dezer) zeer ontstemd. Hij liet tegen den middag alle raadslieden der kroon bij zich noodigen en zegde tot hen met eene bevende stem onder andere deze woorden: « Het is bedien mijn geboortefest. Zulke dagen strekken ook voor den hoogst geplaatsten persoon ter herinnering, dat hij nader tot 't graf is gekomen en gedurende den tijd, die nog voor hem ligt, naar kennis en geweten zijn best ten goede moet doen. Wanneer mijn volk onverwijde wenschen heeft, dan verlang ik het, ter vervulling daarvan, de hand te reiken. Ik zou het met leedwezen zien, dat mijne vaderlijke gezondheid miskend werd. Zeg mij openhartig, mijnheeren, in welke stemming verkeert het volk? » De ministers zwegen, tot een hunner ten antwoord gaf: « Uwe Majesteit, wanneer ik het rondout moet zeggen, er heerscht eene zeer gedrukte stemming. » Daarop verlangde de keizer dat de minister hem uitvoerig zou uiteenzetten welke wenschen en welke redenen tot vrees het volk aan den dag legde. Na dit te hebben aangehoord, sprak de keizer: « Het zal anders worden; voortaan zullen mijne volken een vreugdevol geboortefest vieren, een geboortefest hetwelk aan die stemming zeker een einde zal maken. »

Dood eener kloosterzuster.

Men schrijft uit Luik: Welke moed en welke heldhaftigheid bezit eene zuster van liefde, stervende, uitgeput van vermoeidheid, door de ziekte getroffen op haar slagveld, in een hospitaal, te midden van zieken,

stervenden en overledenen! Zoo was het einde van zuster Thomasina, in de wereld juffer Grandville, van Cipay.

Sedert het begin der besmettelijke ziekte, had zij zich in het St. Abrahams-hospitaal gevestigd, waar zij dag en nacht de cholera-ziekten verzorgde. Vriuchteloos had men haar verzocht rust te nemen, zich gedurende eenige dagen, eenige uren te verzuimen; zij had zelfs geen oogenblik de zaal willen verlaten.

Zondag om 9 ure ure, was zij bij de zieken gegaan met den geneesheer. Om 9 1/2 ure, verliet zij siddrend het hospitaal om naar het hospitaal om naar het klooster terug te keeren; om 11 ure lag zij op haar uiterste en eenigen tijd nadien was zij niet meer. Welke kristelijke dood! Te midden harer gezellinnen, grünlachte zij bij tusschenpozen in hare schrikkelijke pijn en toonde den hemel aan « Waarom weenen? zegde zij, ik ga mijne vergelding ontvangen. » Men voegt niets bij duslangre woorden, men verhaalt ze eenvoudig.

Ziedaar hoe religieuzen leeren en sterven die men vadsige, baatzuchtige, begeerlijke zielen noemt, en die men met lasteringen en beledigingen van alle slach overlaadt en uit de hospicia wil verjagen.

Vele vereenschten hadden gehoopt met de laatste veepest, voor hunnen never gelekeerd te zullen worden. Het gouvernement heeft echter besloten eene gouden medaille aan een driekleurig lint, uit te deelen, welk lint de vereenschten met mogen dragen zonder de medaille. Ons dunkt dat eene Leopolds-orde hier niet zoude misplaatst zijn geweest. Als men ziet dat zelfs officieren van de burgerwacht, met het ridders-orde op de borst pronken, alsof zij een half dozijn *batailles* hadden bijgewoond, dan toch zeker zou men wel eenige kruisen aan de vereenschten hebben kunnen geven, die zich — met door viterij — maar door iever onderscheiden hebben.

(Handelsblad)

— Wij vernemen dat er woensdag namiddag te Beernem een groot onheil door den donder veroorzaakt is. Er was een onweder losgebeesten, en zeven personen die zich op 't veld bevonden, gingen onder eene grannijt schuilen, toen een kleine donderslag losberste; twee dezer personen werden gedood en vijf gekwetst. De gedode personen zijn De Rothy, zoon 24 jaren en Schoonaert, oud 23 jaren. De vader van De Rothy is erg aan den schouder gekwetst. Men kan gemakkelijk de oerelachtigheid beschouwen welk dit onheil in de gemeente Beernem veroorzaakt heeft, des te meer daar de gedode personen jongelieden waren van een voorbeeldig gedrag. Dit schrikkelijk onheil toont hoe gevaarlijk het is, tijdens het onweder onder grannijten, boomen, enz. te schuilen. Wij roepen daarop de aandacht der buitenheden in.

— Men schrijft uit Eceloo, 2 september: Vrijdag namiddag kondigden de klokken alhier den loop aan van eenen steenden zoon; hij was geboren van Bruno Van Steenberghe, slachter in de Zilverstraat, en van diens huisvrouw Maria Theresia Vercauteren. De burgermeester was pater van het kind, en het had tot meter ma. Sylvie Van den Neste, weduwe van M. Isidoor Baudts. Het kind kwam in het doopsel den naam van Romanus, zijnde die van den burgemeester.

— M. Chazal heeft eenen aap ten geschenke gegeven aan den dierentuin der hoofdstad. — Dat is voorzigtiger, dan open in het ministerie van oorlog houden!

— De runderpest is op nieuw te Antwerpen uitgebroken in eenen stal op de St. Georgusvest. Twee koenigen zijn besmet, negen zijn op afgezonderde plaatsen gezet. Men vrees dat al de beesten zullen moeten afgemaakt worden.

— Men schrijft uit Turnhout:

Verleden maand middag, terwijl er een onweder boven de stad hing, lagen er drie werkheden, op het gebucht Oosthoven, onder een hangaar te rusten. Eensklaps viel er een hevige bliksem op den hoek van het huis, rukte eenige pannen van het dak en steenen uit den muur en raakte daarna den middelsten der drie mannen in den hangaar. De genaemde Van Kuyk, diens knecht, bleef stok dood liggen. Aan zijn lijk ontwaarde men enkel eene kleine kneuzing achter aan het hoofd.

— Het leger van den hertog van Nassau, hetwelk sedert twee maanden geene soldij meer ontvangen heeft, keert sedert den 27 augustus, per divisien, naar zijn vaderland terug; de wapenen, peerden, enz., moeten aan de prussische overheden afgeleverd worden. De korpsen worden onmiddellijk ontbonden. In weerwil van dit alles, houdt de hertog, die zich te München bevindt, zich bezig met het doen vervoerdigen van medaillen voor zijne troepen.

— M. Savart, van St-Michel, een gebucht nabij St-Quentin, heeft dezer dagen aldaar een door hem gesticht weeshuis plechtig doen inwijden. Zeven-en-twintig jaren geleden trok die heer, als eenvoudige werkmans, van zijne geboorteplaats naar Parijs. Nu is hij een der rijkste nijveraars, die aan 5000 werkheden het dagelijks brood verschaft. Het door hem gestichte weeshuis kan 500 meisjes bevatten.

— Men kan op grond eener mededeeling van M. Chassepot, eenige bijzonderheden doen kennen omtrent de invoering van het door hem uitgevonden geweer bij het fransche leger. Op het einde der volgende maand zullen 200,000 stuks van dat wapen aan het leger afgeleverd zijn.

— De *Times* meldt, dat Engeland den 1 april aanstaande in het bezit zijn zal van 250,000 geweeren, welke langs de kulas zullen geladen worden en van 40,000,000 karboenen, welke voor die nieuwe wapens geschikt zijn.

De Lynch-wet.

Men schrijft uit New-York, 17 augustus, aan den *Droit*:

« Van al de straten, waaruit de amerikaansche mees samenstelling, is Kentucky de gene waarin de wilde justitie (*wild justice*), gelijk de inwoners van Kentucky haar noemen, de meeste mededeling aan de wettelijke justitie doet. Doch voor den 17 julij laatsleden hadden wij de Lynchwet op geene zoo verschrikkelijke wijze zien uitvoeren.

« In den morgen van dien dag begaf zich eene samenstelling van 150 man, gewapend met karabijnen of revolvers, en samengesteld uit eenige der voornaamste inwoners van het graafschap Lawrence, zonder dat iemand iets wist van het treurspel, hetwelk er zou plaats hebben.

« Het doel der expeditie was, iets uit te voeren wat door de discipels van Lynch een groote justicie-akte genoemd werd, opzichthens drie moordenaren, welke in de gevangenis van het graafschap waren opgesloten, onder de beschuldiging van moord gepleegd op den persoon van M. George Archer, een der meest geëerbiedigde burgers van het graafschap.

« Er hadden verscheidene konferencien plaats tussehen de inwoners van het dorp en de beide welke hetzelfde met geweld hadden bezet; doch het was onmogelijk die geïnproviserde magistraten te doen toestemmen aan de geregelde justicie haren loop te laten volgen.

« In weerwil der redevorringen door kolonel Ferguson, den domine Medlezer en M. Hall uitgesproken en waarin zij de wet en de orde verdedigden, weigerden de indringers van hun ontwerp af te zien en lieten zij slechts toe, dat er over de kwestie zou gestemd worden.

« De ontslag der stemming gaf elf stemmen ten voordeele der wet en twintig-en-veertig voor de onmiddellijke doodstrafuitvoering der moordenaren.

« Detroep, welke gewapend was, had geen hoogenamen den wederstand van wege het dorp te vreezen. Haar opperhoofd, na de gevangenis te hebben doen omsingelen, sommeerde den wachter der gevangenis de drie gevangenen te leveren. Hij weigerde. Alstoen werd het werkhus van eenen smid overweldigd, en men maakte zich meester van bijlen en andere werktuigen, waarmede men de deuren op den vloer kon werpen.

« De inkompoort der gevangenis werd op den vloer geworpen; eene groep mannen drong in de gevangenis en welhaast werden de beide broeders Lyons, en Bill Wright er uitgebaald.

« Zij werden eerst bij den smid gebracht, dien men dwong hunne boeien te verbrijzelen en vervolgens naar het schavot, hetwelk men had opgericht gedurende den tijd dat men de gevangenis overweldigde.

« James Lyons deed onder de weg bekentenissen, doch zijne medegezellen logenstraffen hem krachtig. Toen zij echter aan den voet der drie galgen waren aangekomen, deden John Lyons en Wright insgelijks bekentenissen.

« Toen zij den trap beklommen hadden, die naar het schavot geleide, plaatste ieder zich onder elk der drie stroppen. Geen enkele der veroordeelden of der beulen vroeg naar eenen priester; het scheen dat er kwestie was van een zaak, waarmede God niets te stellen had.

« De noodlottige trap zakte in en de drie mannen bleven gedurende vijftien minuten hangen, waarna de koorden werden doorgesneden ende lijkten aan de overheden van het dorp werden overgeleverd.

« Men moet er als iets wetenswaardig bijvoegen, dat die Lynchmannen onder elkander eene geldinzameling hebben gedaan, om de kosten der begraving te betalen en den smid voor het gebruik zijner gereedschappen schadeloos te stellen. »